

AZ ERDÉLYI
KÜLDETÉS
2. OLDAL

FESZTIVÁL
A TEMPLOM TÉREN
4. OLDAL

MŰVÉSZETI
ŐRSÉGVÁLTÁS
6. OLDAL

A SZELÍD
FARKASOK
7. OLDAL

ARANY AGANCS

POLGÁRI HAVILAP

ÚJ UTAKON – MEGKEZDŐDTEK AZ AUTÓPÁLYA FELÚJÍTÁSOK

Minden idők legnagyobb magyarországi autópálya-bővítési projektje. Ezt Lázár János szakminiszter jelentette ki a szeptemberben, az M1-es autópályán megkezdődött, mintegy 800 milliárd forint összértékű beruházással kapcsolatban. A tervek szerint a teljes projekt majd egy évtizeden át tart majd és ennek során az M1-es mellett az M7-es és az M3-as autópálya is megújul összesen mintegy 299 kilométer hosszan. Emellett 277 kilométernyi új autópálya is épül. A munkálatok jelentősen érintik a dél-budai agglomeráció, így Budaörs közlekedését is, ezért úgy gondoltuk, egy kis összefoglalóval igyekszünk segíteni az itt élőknek.

A projekt nyitányát az M1-es Mo-ás és Bábolna, azaz egészen pontosan a Concó pihenőhely közötti mintegy 78 kilométeres szakasza jelenti. Ennek során 72 hidat és felüljárót alakítanak át, hogy helyet biztosítsanak a szélesebb pályának. A kivitelezők ígérete szerint a munkálatok idején végig biztosított marad a 2x2 sávós közlekedés, de sávellátásokra, sebességkorlátozásokra és hídépítésekre kell számítani. Ennek érdekében egyes szakaszokon a leállósávokat is alkalmassá teszik az ideiglenes forgalom számára.

Intelligens leállósávok – közlekedés akár 2x4 sávban

Mindkét oldalon egy-egy intelligens leállósávot alakítanak ki, amelyek a forgalmi helyzettől függően, baleset, csúcsforgalom vagy munkavégzések esetén nyithatók lesznek. Ezek a többi sávval egyenértékűek lesz, vagyis ugyanúgy 3,75 méter szélesek. Tehát amennyiben szükséges, akár akár 2x4 sávban is haladhat majd a forgalom. Elsődleges cél, hogy a közlekedést esetleg nehezítő munkálatok során is végig biztonságos legyen az autópálya.

Vastagabb aszfaltburkolat

Az útburkolat nemcsak megújul, de lényegesen vastagabb is lesz. Az eddigi 20 centiméter helyett ugyanis a kivitelező 32 centiméteres aszfaltborítást terít majd le. Így egy jelentősen tartósabb, nagyobb terhelést elviselő és jobb minőségű utat alakítanak ki. Az építés során nagyjából 6000 köbméter földet mozgatnak meg és több mint 7000 négyzetméter aszfaltot terítenek le.

Pihenőhelyek játszóterekkel

Komoly fejlesztéseken esnek át a pihenőhelyeket is. Nemcsak felújítják ezeket, hanem mindenhol igyekeznek az eddigieknél magasabb szolgáltatási színvonalat kialakítani. Az épületeket modernizálják, az egyéb területeket zöldítik és számos elektromos töltőhelyet is kialakítanak. Lesznek kimondottan családbarát pihenőhelyek, ahol játszótérket hoznak létre – ezekbe a pihenőkbe nem hajthatnak majd be a kamionok.

Információs portál a felújításokról

Az első ütem, az Mo-ás csomópont és Bicske közötti rész munkálatai tehát már megkezdődtek. Ezek várhatóan 2028 augusztusáig tartanak. A szakaszon összesen hat helyszínen, Concónál, Tatabányánál, Óbaroknál, Bicskénél, Herceghalomnál és a Sasfészek-tó pihenőnél alakítanak ideiglenes le- és felhajtóágakat. A munkálatok időnként befolyásolhatják a Budaörsön is áthaladó 1-es autópályát is. Érdemes tehát alkalmanként tájékozódni. Ezt pedig megtehetjük a Magyar Koncessziós Infrastruktúra Fejlesztő Zrt. által létrehozott <https://mkif.hu/felujitas/> honlapon, ahol gyakorlatilag percre pontos és friss információkat kaphatunk az esetlegesen várható torlódásokról, fennakadásokról.

Portálunk, az aranyagancs.hu is igyekszik követni a fejleményeket és minden fontosabb hírről beszámolni, amely esetleg érintheti a budaörsiek közlekedési viszonyait.

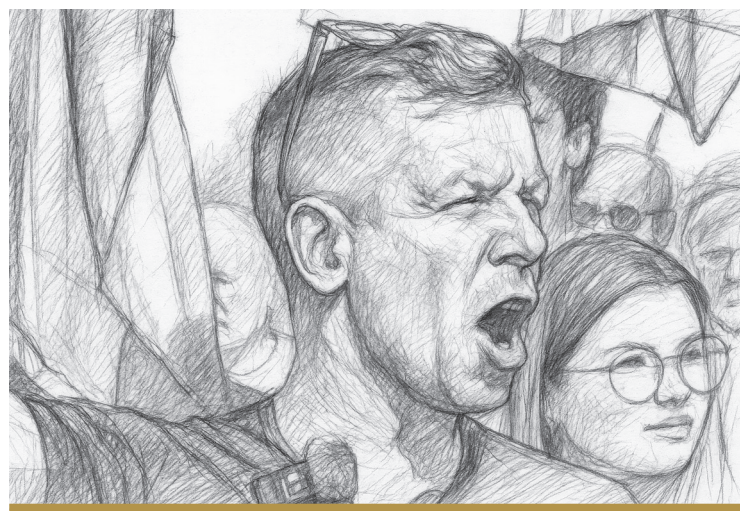
- fela -

SZABÓ GERGŐ JEGYZETE

MAGYAR PÉTER HARCA A VALÓSÁGGAL ÉS ORBÁN VIKTOR PAPÍRMASÉJÁVAL

Pszichológusok és súlyosabb esetben pszichiáterek sokat szoktak foglalkozni olyan esetekkel, akik nem tudják elfogadni a valóságot, és inkább egy általuk gyártott képzeletvilággal kábítják magukat. Sokak sajnos rendkívül agresszívak lesznek akkor, ha megpróbálják őket kirángatni ebből a mesevilágból, mert a csúnya realitás nem pálya, csak zavaró tényező.

A zsebmessias pont ebbe az agresszív körbe tartozik, hiszen az alternatív valóság olyan kényelmet ad neki, amiből nem szép dolog kirángatni, ám akkor ökölbe szorul a feje, ha egyesek nem mennek bele a játékába és szólnak neki, hogy bilibe lóg a keze. A tombolás pedig igen súlyos tünetekkel jár, ám Magyar Péter most már nem ügyel a részletekre sem, már egyszerűen nem képes fékezni magát, amikor szembejön a valóság. A Digitális Polgári Körök első országos találkozására ugyanis már nem juthatott be, pedig Magyar Péter egyszerre gyűlöli és imádja is Orbán Viktort. Olyan akar lenni, mint ő, ám mivel meg sem közelíti, ezért még jobban gyűlöli. De ha már a nagy árulást követően nem volt esélye az első sorban tapsolni, ahogy régen, legalább megsértődött, hogy még a baloldali médiumok is kénytelenek voltak beszámolni a DPK találkozásáról, hiszen a Papp László Aréna zsúfolásig megtelt.

A Kárpát-medence önmaga által felkent császáranak ez nagyon nem tetszett, ezért maradt a már említett alternatív valóság, miszerint üresek voltak a széksorok (a tiszás dzsemborin amúgy tényleg így volt), és a balos sajtó online felületein csak úgy ontotta magából az odaszűrő kommenteket a megsértett óvodás. Kötcsén már minden gondolkodó ember számára bebizonyosodott, mekkora különbség van Orbán Viktor és Magyar Péter között, hiszen a beszédük összehasonlíthatatlan volt, mintha egy harmadikos általános iskolás és egy harmadéves egyetemista csapott volna össze egy műveltségi vetélkedőn. Azt pedig látjuk, hogy a szintet lehet még mélyebbre sülyeszteni, hiszen Magyar Péter úgynevezett orszájarására készítettek egy papírmasét, amely életnagyságban Orbán Viktort ábrázolja. A zsebmessias pedig minden vitát megnyer a papírmasé ellen, aki sajnos nem tud válaszolni a sértésekre. Az igazi Orbán Viktorral sincsenek egy súlycsoportban, hát Magyar Péter gyártott egy papírbábut, a hívei meg tapsolnak, hogy azzal vitázzik ez a szerencsétlen. Folyamatosan koppan a kalapács, hiszen Orbán Viktor általános világlátása, tervei köszönő-

viszonyban sincsenek a zsebmessias vernyogásával, amely inkább egy megkergetett oposszum fáradt lihegéséhez hasonlít. Belátni ezt fájdalmas volna, tudjuk, ám ez a papírmasés akció kifejezetten szánalmas.

Ha már a Digitális Polgári Körökről volt szó, egyértelműen fel-frissülést hoztak a nemzeti oldal vérkeringésébe, gondolkodó csoportok álltak össze, és nagyon fontos, hogy mindez nem valami ellen szól, hanem a fejlődés érdekében szerveződtek. Érdemes ennél a pontnál az úgynevezett Tisza szigeteket is megvizsgálnunk, mint az érem másik oldala, ahol a másképp gondolkodók lemeszárlása, az idősek gyűlölete és az önfelszámolás az aktuális divat. Ez igazán előremutató, már látom magam előtt a szép, patyolattiszta Szeretetországot, amelyet itt-ott ugyan megzavar néhány kósa akasztás, viszkető tenyérből kibukkanó pisztoly, de azért igen jól hangzik. Olyan demokratikus, nem? Persze nem kerül mindenki meszegődörbe, hiszen az adóemeléseket egyesek már a börtönből nézhetik, hiszen aki nem áll be az imádók sorába, annak minimum a cella hűvöse jár. Hát ki az a hülye, akinek ez nem szimpatikus? Mondd, te kit választanál, vagy pontosabban mit választanál? Rend, vízió, magyar érdekek, szorgalom, vagy szabadrablás, anarchia, adóemelés és vérszomjas acsarkodás egy kis gyűlölettel nyakon öntve. Tiszta sor.

Nem kell itt fideszesnek vagy tiszásnak lenni, elég, ha gondolkodik az ember és szeretné a családját, valamint a gyermekei jövőjét biztos kikötőbe hajózva látni, nem csak úgy bele a viharos vakvilágba. A normális emberek ösztönösen érzik, józan paraszti ésszel összerakják, hogy a tiszás rombolás elképesztő károkat okozna a nemzetnek, amelyet nehezebb lenne kiheverni, mint az átkozott Gyurcsány-korszakot. Szép dolog hinni a mesékben, felnőtt ember azonban nem élhet virtuális valóságban, mert annak mindig sírás a vége. Akkor pedig már késő.

- Szabó Gergő -

SZABÓ GERGŐ JEGYZETE

TÜNDÉRORSZÁG ÉS A SZÉKELYEK – A KÜLDETÉS

A Budaörsi Székely Kör 2025. szeptember 12-én újra útnak indult Erdélybe, Tündérországba. Utunk célja nem csak a kikapcsolódás volt, hanem a küldetés, ami immáron évek óta tart: életben tartani a kapcsolatot az ottani közösségekkel.

A Budaörsi Székely Kör pontosan öt évvel ezelőtt vette fel a kapcsolatot a Beszterce-Naszód megyei Vice településen bentlakásos otthont működtető Bátya Alapítvánnyal. Azzal a szervezettel, amely azoknak a Mezőségi és Csángóföldi szörvány magyarságból származó gyerekeknek biztosít bentlakásos tanulást, akik a magyar anyanyelvükön szeretnének tanulni. Az alapítvány működését a román állam anyagilag nem támogatja, azt önerejükkel fenntartani képtelenek volnának, de az Isten gondot visel az ő hozzá tartozó „nyájáról, ad melléjük pásztort és dús legelőket”. A szervezet kizárólag egyesületek és magánszemélyek adományából működik, tartja fenn az otthont és busszal iskolába és szállítja a gyerekeket. Emellett gondoskodik az itt lakók anyanyelven történő tanítástól óvodás kortól a 8. osztály elvégzéséig. A kezdeti anyagi és adminisztrációs nehézségek sokakat összefogásra indított, ma már viszonylagos nyugalommal tud működni, lakhatást biztosítani a gyerekeknek. Mi is, miután egyesületi formában kezdtünk el tevékenykedni, vállaltuk, hogy évente, tanév kezdetére iskolakezdő tanszer csomagot biztosítunk a gyerekeknek. Ezt húséggel és rendszeresen végezzük évről évre, miközben személyes kapcsolat alakult ki az ottani pedagógus-vezetővel, némely kisgyereket láttunk kamasszá cseperedni. Kezdeményezésünk nem csak az anyagi segítségnyújtás volt, hanem az emberi kapcsolat, a jó szó, az öröm, a baráti ölelés továbbadása is, mert ennek a közösségnek az is fontos, hogy jó

szívú, jóakarátú emberek örömet vigyenek a gyerekeknek.

Az idei tanév elejére időzített látogatásunkat is ennek szellemében terveztük meg, de eddig már ki forrott bennünk egy új támogatási forma, amit közölni szándékoztunk a közösséggel. Mivel ezek a látogatások hétvégén zajlanak, általában kirándulással, túrázással szoktuk egybekötni, hogy az Erdélyből elszármazott közösségünk tagjai is ki kapcsolódjanak az otthoni tájakon, és hogy meg mozgassuk a hosszú úton elgémberedő végtagjainkat. Idei túránkat eredetileg a Radnai havasokba terveztük, de az idő rövideje miatt indulás után közösen úgy döntöttünk, hogy az úti célunkhoz közelebbi helyet választunk, ami még ismeretlen számunkra. Így esett a választás a Kolozs megyei 1836 méter magas Vigyázó csúcsra (Vlagyásza/Vladeasa). Estére érkezünk egy kis havasi faluba, Havasrogozba. Szállást egy helyi családnál kaptunk, finom házas vacsorával, a család apraja-nagyja körében. Innen indultunk reggel neki az 5 órás, nem túl nehéz hegyi túrának. A csúcsról lenyűgöző kilátás nyílt az „Ördög völgyére”, majd egy nehezebb ereszkedő után leértünk a „Fehér kövek” szikláig, ahonnan tovább viszonylagos könnyű utunkon meg tapasztaltuk a hegyi túrák ajándékait: vörös/tőzeg áfonyát, málnát, róka gombát, vargányát, babakalácsot, gyilkos (mérgező) galócát, hegyi csorgókat, stb. Útközben szalonnát sütögető turisták hívtak meg finom házi falatokra. Délután a menedékházhoz vissza érve,

ebéddel felfrissülve indultunk át a Kalota vidékén és Kolozsváron át a Mezőség északi csücskébe, ahol már szívvel lélekkel várták a gyerekek a számukra elkészített szeretet-csomagokat.

Vigyázó... talán nem is gondoltuk első pillanatban, hogy amit a hétvégén úti célunk választottunk, az nem csupán egy megnevezés, inkább egy intés, útmutatás számunkra. Arról, hogy a vasárnapi vicei látogatásunk ne csak fizikai jelenlétet jelentsen, hanem, hogy szívünkbe is helyezte az Úr, legyünk mi is „vigyázók”, vigyázzuk a mi kis közösségünk tagjait, ügyeit, ugyanakkor vigyázzunk annak a gyermek-közösségnek az ügyét, amit egykor felvállaltunk.

Reggeli érkezésünket Vicére az Istentiszteletre terveztük, hogy elszármazottként meg látogassuk a falu református közösségét, hogy Isten házában, a felújított kis templomban Márton Barna tiszteletes úr által Isten ígését hallgatva meg éljük a lelki közösséget is e kicsiny református közösséggel. „Vigyázók”, akik nem csak a saját és családi közösségek vigyázói legyenek, hanem tágabb, néha ismeretlen közösségben is részt vállaljanak. Így adtuk át a tanszerekből, édességből és társasjátékokból álló szeretet-csomagjainkat a gyerekeknek és Kovács János intézményvezetőnek és így közölte vele egyesületünk elnöke, hogy ezután az intézményből ki kerülő, magyarul tanulni szándékozó diákok tanulmányait szándékozzuk anyagilag támogatni, hogy az őket óvó környezetből ki kerülve ne tévelygjenek el az élet útvesztőiben.

Talán nem véletlenül kerestük fel a Vigyázó csücsöt, bizonyára az Úr így akart meg erősíteni szándékunkban, hogy merjünk anyagiak terén is, de főleg lelkiekben, hozzáállásban vigyázók lenni egymás és közösségünk életében is.

- gligora -

NEMZETISÉGEK UTCÁJA A TEMPLOM TÉREN

ELŐSZÖR, DE SEMMIKÉPPEN SEM UTOLJÁRA

Némi vérpezsdítő népzene, a szuflaki, a cigánylecsó és a csevapcsicsa illatának keveréke, sátrak könyvekkel és kiadványokkal és egy megtelt tér érdeklődő emberekkel. Ezek a hangulati elemek fogadtak minket ezen a késő nyári szombat délutánon a Templom téren, az első ízben megrendezett Nemzetiségek Utcája elnevezésű rendezvényen. Mind a hat, Budaörsön bejegyzett nemzetiség képviselte magát, és erre eddig még nem volt példa – a lapunk által megszólított helyi nemzetiségi vezető mindegyike elsősorban ezt emelte ki pozitívként, amikor a rendezvény tapasztalatairól kérdeztük. És szinte mindegyikük azt hangsúlyozta, ez az este csak a kezdete valami újnak.

Egy-egy helyi nemzetiségi önkormányzattal, például a szerbbel, vagy a némettel már csináltunk közös rendezvényeket, ezek rendkívül sikeresek voltak. Ezért gondoltuk, hogy nagy érdeklődésre tarthat számot egy olyan este, amelyen az itt a városban bejegyzett nemzetiségek teljes palettája felvonul, és az érdeklődők egy helyen, egy rendezvényen belül kaphatnak ízelítőt a nemzetiségek kultúrájából, gasztronómiájából – meséli az egyik főszervező, a Budaörsi Görög Nemzetiségi Önkormányzat elnöke. Agárdi Szpirosz Bendegúz úgy fogalmazott, nagyon örül, hogy a budaörsiek kifejezetten nagy érdeklődést mutatnak a rendezvény iránt, sőt úgy látja, más környékbeli településről is sokan érkeztek. Beszámolt arról is, hogy a nemzetiségek képviselői megállapodtak abban, hogy legalább kétfévente tartanak egy ehhez hasonló fesztivált. Ez a mostani rendezvény abban is hasznosnak bizonyult, hogy tapasztalatot adott abban, legközelebb mi az, amin esetleg még javítanunk, változtatnunk kell – tette hozzá Agárdi Szpirosz Bendegúz.

Számunkra is remekül sikerült ez az este – mondja Aleksandric Remeli Marina.

A Budaörsi Szerb Nemzetiségi Önkormányzat vezetője hangsúlyozta, nagy örömet okozott, hogy megkóstoltathatták az emberekkel ételspecialitásukat, a csevapcsicsát és ízelítőt adhattak a szerb kultúrából. Kiemelte, hogy fantasztikus hangulatú volt a táncház is. Náluk a gyerekek mutat-

ták be a táncaikat, de rengeteg látogató is csatlakozott hozzájuk. Emellett két olyan szerb származású családot is megismerhettem, akik itt élnek Budaörsön, de eddig nem ismertük őket. Egy ilyen rendezvény tehát erre is hasznos lehet – tette hozzá Aleksandric Remeli Marina.

Jól sikerült, de lehetett volna még ennél is jobb – értékelte az eset Boros György. A Budaörsi Német Nemzetiségi Önkormányzat elnöke elmondta, ők a görögökkel rendeztek először ilyen ehhez hasonló fesztivált. Az elsődleges szempont már akkor is az volt, hogy olyan, a nemzetiségükre jellemző ételkülönlegességeket mutassanak be, amelyeket az üzletekben, éttermekben nem lehet megvásárolni, megkóstolni. Emellett pedig, hogy mindenki bemutathassa a saját zenéit, táncait és azt is, milyen programokat kínál a saját tagjainak, milyen munka folyik az önkormányzatnál. Nálunk például van gyerektáncház és rengeteg kiadványt jelentetünk meg – tette hozzá. Boros György ugyanakkor hangsúlyozta, szerinte a Templom tér már kicsi egy ilyen rendezvényhez, tehát a fő feladat most az, hogy megtalálják azt a minden szempontból megfelelő helyet, ahol a következő Nemzetiségek Utcáját megtudják majd tartani.

A magyar kormány szerepét emelte ki a Budaörsi Örmény Önkormányzat vezetője. Fancsali Gábor János úgy fogalmazott, a világon nincs még ilyen, hogy az állami ekkora anyagi lehetőségeket áldoz a nemzetiségekre. Hozzátette, ezen a rendezvényen ugyanakkor mindenki láthatja, hogy ezek a nemzetiségek méltók arra, hogy ilyen támogatást kapjanak. Itt az emberek ízelítőt kaphatnak abból, milyen komoly munka folyik egy-egy önkormányzatnál. A zenészek, táncosok felkészültsége, a kiadványok színvonala ezt mind megmutatja. Mi is igyekszünk úgy bemutatni a magyarországi örmények múltját és jelenét, hogy közben igyekszünk a könyveinkkel, naptárainkkal valami maradandót alkotni – tette hozzá Fancsali Gábor János.

Nagyon jó energiákat éreztem végig itt a rendezvény ideje alatt, és ez szerintem nemcsak a helyszínnek köszönhető – mondja a Budaörsi Román Önkormányzat vezetője. Szitkó Etelka úgy fogalmazott, a covid előtt rengeteg programon, rendezvényen vállaltak aktív szerepet. A pandémia azonban sok mindent megváltoztatott. Az emberek zárkózottabbá, nehezen kimozdíthatóbbá váltak.

De egy ilyen rendezvény alkalmas lehet arra, hogy visszatérjenek a régi szép idők-tette hozzá. Mi rengeteg programot szervezünk, minden évben megtartjuk az Eminescu-napot, amely a legnagyobb román költő emléke előtt tiszteleg. De van Mikulás ünnepségünk is, tavaszköszöntőnk, gasztronómia napunk és részt veszünk a Budaörsi Fesztiválon. És most már itt van a Nemzetiségek Utcája is, amelynek nagy reményekkel várjuk a folytatását – mondta Szitkó Etelka.

Bátran nevezhetjük sikertörténetnek ezt az esetet – mondja a Budaörsi Roma Önkormányzat képviselőjében Lakatos György. A Romano Glaso zenekar vezetője szerint az ehhez hasonló rendezvények arra is remek alkalmat adhatnak, hogy maguk a különböző nemzetiségek egymáshoz sokkal közelebb kerüljenek, hogy aztán összefogva, együtt képviselhessék a közös érdekeket, álláspontokat. Fantasztikus, hogy végre van itt Budaörsön is egy rendezvény, ahol felvonul az összes nemzetiség, hogy közösen mutassa be kultúráját, gasztronómiáját a többségi társadalom tagjainak – tette hozzá. Lakatos György ugyanakkor úgy fogalmazott, bár a fesztivál szerinte remekül sikerült, van némi hiányérzete, mert meglehetősen későn kezdtek el a szervezést, így kevés emberhez jutott el ennek híre. A jövőben erre sokkal nagyobb hangsúlyt kell fektetnünk, meg kell találnunk azokat a csatornákat, ahol a mostaninál hatékonyabban tudjuk a hírt adni a készülő rendezvényünknek. De a mostani összhangot látva, biztos vagyok abban, hogy erre is közösen meg fogjuk tudni találni a megfelelő megoldásokat – tette hozzá.

Itt tartunk tehát 2025 szeptemberében egy kifejezetten hangulatos este után. Reménykedve, sőt bízva abban, hogy mindez tényleg csak a kezdete valaminek. Valami olyannak, amiből az úgynevezett többségi társadalom tagjai is példát meríthetnek, hogy kellő összefogással, egymás felé mutatott nyitottsággal igen messzire lehet jutni. Folytatás tehát jövőre veled, s ha az még nem is ismert, hogy ugyanitt-e, az biztos, hogy hasonló hangulatban.

- fela -

VÁLTÁS A MAGYAR TÖRTÉNELMI SZALON ÉLÉN

„KICSINY NEMZETNEK EGYETLEN ESÉLYE, A MINŐSÉG.”

A Magyar Történelmi Szalon 23 éves működése során mindig szem előtt tartotta Klebersberg Kunó címben idézett megállapítását, s ennek szellemében minden városi civil szervezetet megelőzve, mintegy 400 rendezvénnyel: irodalmi esztekkel, tudományos előadásokkal, színpadi produkciókkal, konferenciákkal és kiállításokkal szolgálta Budaörs és vonzáskörzete kulturális életét. Most új fejezet kezdődik a szalon életében, ennek kapcsán készült e kis összefoglaló a szervezet eddigi tevékenységéről.

Műsoraik ingyenesek, minden érdeklődő számára nyitottak. Mindig az adott téma legnevesebb szakértőit hívják meg előadónak. Estjeiket főleg a Jókai Mór Művelődési Ház 250 fős színháztermében vagy a kb. 100 fő befogadására alkalmas Városi Ifjúsági Klubban, esetenként a PostArt Kulturális Színtérben tartják. Jó kapcsolatot ápolnak a médiával: a tv2040 programajánlójában és a Minálunk.hu oldalán történik a műsorok beharangozása, e-mailen eljut a budaörsi és más együttműködő civil szervezetek levelező listájára is.

Működésük alatt olyan emlékezetes, megismételhetetlen előadásaik voltak, mint Jókai Anna születésnap ünnepsége az „Én, szegény Sudár Anna” művének bemutatásával, Krencsey Marianne színésznő utolsó megjelenése a színpadon, a GULAG-ot megjárt Olofsson Placid atya és Galgóczy Árpád visszaemlékezése, az '56-os Wittner Mária előadása, Összetartozás konferencia határon túli előadókkal, Dr. Csorba László előadása Kossuthról és Görgeiről vagy a hosszú ideig Madeirán élő Incze Danila erdélyi származású festőművész kiállítása madeirai művészeti műsorral kísérve, s ezt a sort még hosszsan sorolhatnánk tovább... Két könyv is kiadásra került az elnök aszszony szerkesztésében: Parancsolj, kérlek! címmel a magyar dohányzás történetét egy ezüst cigarettatárca gyűjteménnyel kísérve bemutató, és a Budaörs kertjei régen és most című. Részt vesznek városi rendezvényeken is. pl. a Polgár Marianne által tervezett és a kertbarátok csapatával kivitelezett

Úrnapi virágszőnyeg készítés. Az Alma utcában felállították közadakozásból a Szőlő Madonna képoszlopát a svábok emlékére.

Most új szakaszba lép az egyesület, a régi vezetőséget új, de szellemiségében, elkötelezettségében és tetterejében ugyanolyan váltja fel. A leköszönő elnököt, Szaplonczay (Polgár) Marianne-t, aki közel 350 rendezvényt szervezett és számtalan egyéni kiállításával is gazdagította a várost, Tóth Gábor, a Heimatmuseum néprajzos muzeológusa váltja fel, fiatalítva, frissességet hozva a szervezetbe.

Idei műsoraikban lesz még előadás októberben gróf Klebersberg Kunoról, novemberben a kaliforniai szőlőtermesztést, borászatot megeremtő magyarról, Haraszthy Ágostonról és decemberben a polihisztor Brassai Sámuelről.

A Magyar Történelmi Szalon magas színvonalú rendezvényeivel rangot szerzett az egyesületnek, értéket teremtenek és segítik a közösségépítést.

Továbbra is szeretettel várják a nemzeti örökségünk iránt érdeklődőket előadásaikra és tagjaik sorába.

A 2025-ös évet a Kulturális és Innovációs Minisztérium kezdeményezésére a Magyar Országgyűlés Jókai Mór mellett, Klebersberg Kuno emlékének nyilvánította a jogász, országgyűlési képviselő, művelő-

dés-politikus, vallás- és közoktatásügyi miniszter születésének 150. évfordulója tiszteletére, ezért cikkünket ugyancsak egy tőle származó, manapság is igen aktuális idézetével fejezzük be:

„Kultúrpolitikánk két vezető motívuma tehát az: emelni a magyar tömegek művelődési szintjét, erkölcsi és szellemi belértékét, fajsúlyát és ennek a műveltebb nemzetnek olyan vezetőket adni, akiknek a méretei megütik (szerk. megjegyzése: meghaladják) az európai dimenziókat. Akiket a nemzet minden téren bizalommal és a siker reményével követhet” – írta a magyar kultúra jövőjéről 1928-ban.

Arany Agancs Polgári Havilap
Felelős kiadó: Aranyagancs Alapítvány
2040 Budaörs, Vig köz 4/D
ISSN 2786-250X
A kuratórium elnöke: Szilágyi András
Főszerkesztő: Fejes Lajos
info@aranyagancs.hu
aranyagancs.hu
Megjelenik minden hónap első hétfőjén

INTERJÚ BÓDY MIHÁLYAL, A BUDAI FARKASOK-RÉV TULAJDONOSÁVAL

A BUDAI KÉZILABDA KÖZPONTJA SZERETNÉNK LENNI

A Budai Farkasok kézilabdaklub rövid idő alatt meghatározó szereplővé vált a magyar férfi kézilabdában. Az NB I-be feljutott felnőttcsapat mellett a környékbeli utánpótlás-nevelésben is komoly bázist építettek. Bódy Mihály tulajdonossal az indulás körülményeiről, a jelenlegi helyzetről és jövőbeli terveiről beszélgettünk, valamint arról, milyen értékeket adhat a kézilabda a gyerekeknek.

Hogyan alakult meg a klub?

Egy kísérletből indult az egész. Akkoriban Zsiga Gyulának sem volt csapata, nekem pedig volt kedvem belevágni. Budajenőn összebeszéltünk Gyulával és Teca névvel, az iskolaigazgatóval, hogy milyen lenne egy kézitábor. Olyan sikeres lett, hogy elhatároztuk: tovább kell vinnünk az ötletet, indítsunk el egy gyerek kézilabdaklubot. Egy-két éven belül több mint 200 gyerekünk lett a környéken – onnantól nem volt megállás.

Jelenleg hány taggal működik az egyesület?

Az utánpótlás 150–200 főből áll, attól függően, mennyire sikeres éppen a toborzás a legkisebb korosztályokban. Első osztályban, 7–8 éves korban kezdjük szivacskezéssel, majd a szövetség versenyrendszeréhez igazodva két évente lépünk előrébb. A legkisebbek általában ott edzenek, ahol iskolába járnak – Budaörsön, Törökbálinton, Zsámbékon, Budakeszin –, később pedig már központosítjuk az edzéseket. A fiúkkal foglalkozunk, a női vonalat a Moyra-Budaörs Handball viszi. A két klub szimbiózisban él: a lányokat hozzájuk küldjük, a fiúkat pedig hozzánk irányítják.

Hogyan értékeli az idei szezont?

Az utánpótlás minden korosztályban a legfelső szinten szerepel, ahol országos bajnokságot rendeznek. A felnőttcsapat tavaly második lett az NB I/B-ben, így feljutottunk az NB I-be. Három forduló után a 7–8. helyen állunk, két idegenbeli döntetlennel Szigetszentmiklóson és Balatonfüreden – ez utóbbi különösen nagy scalp volt. A Szeged ellen is szoros, jó meccset játszottunk Budaörsön.

Milyen távlati célokat tűztek ki?

Szeretnénk, ha Buda városának és a Budai régióknak mi lennénk az élsportban a klubja – ahol az emberek szívesen szurkolnak, találkoznak és közösséget alkotnak. Idén a célunk a középmezőny, vagyis a 8. hely, hosszabb távon pedig folyamatosan a 3–6. hely közötti szereplés.

A budai lakosoknak mit kínál ez a klubmodell?

A sportot klasszikusan piramisként ábrázolják: sokan kezdenek az alsó korosztályokban, majd fokozatosan lemorzsolódnak, ahogy telik az idő. Mi szeretnénk elérni, hogy ez ne egy piramis, hanem egy

henger legyen: minél többen maradjanak a közösségben akkor is, ha nem lesznek élsportolók. Szurkolóként, támogatóként, megyei vagy budapesti hobbicsapat tagjaként továbbra is a klub ökoszisztémájához tartozhatnak. Nagy élmény volt például a Szeged elleni szurkolás, vagy hogy Balatonfüreden is szinte megtelt a vendégszektor – remélem, ez a közösség egyre erősebb lesz. Akár ötleteket is szívesen fogadok, hogy tegyük ezt vonzóbbá, és terjesszük ki minél szélesebb körben.

Mit mondana a szülőknek, akik most keresnek sportágot a gyermeküknek?

A kézilabda nagyon összetett sportág, fejleszti az atletikust, a taktikai és a szociális képességeket is, hiszen mindenki csapatjátékos. Ez nem egy szigor alapon működő közeg, mint egy iskola, hanem inkább egy „együtt vagyunk és egy célért dolgozunk” típusú közösség, ami rengeteget ad. Én is ebben nőttem fel, a legjobb barátaim a mai napig a kézis társaim, hiszen ezek életre szóló kapcsolatok.

- boroo -

OKTOBERFEST A HEIMATMUSEUMBAN

A nyár, ahogy szokott, szinte keresztülrohant rajtunk. A reggelek most már néha riasztóan hűvösek, így újra előkerültek a pulóverek és a kabátok a szekrény mélyéből. Ám, az ősznek vannak kellemesebb percei is, például, hogy az ember elmehet egy jó kis Oktoberfestre. Itt Budaörsön is már túl vagyunk a megszokott sörfesztyálon, mégpedig sorrendben a hetedikén, amelynek ezúttal a Heimatmuseum adott otthont, a talpalávaló muzsikát pedig a Flott zenekar szolgáltatta. Ízelítőnek jöjjön néhány kép a VII. Budaörsi Oktoberfest rendezvényről.

